

Dziady cz. II

Amelia Adamów 8a

Podział prezentacji

01

AUTOR

02

BOHATEROWIE

03

WAŻNE CYTATY

ADAM MICKIEWICZ

Adam Mickiewicz urodził się 24 grudnia 1798r. w Nowogródku na Litwie. Studiował w Uniwersytecie Wileńskim, a następnie uczył w szkole w Kownie.

Był jednym z założycieli i aktywnym działaczem tajnego Towarzystwa Filomatów. Mickiewicz zmarł 26 listopada 1855r. w Konstantynopolu.

Do jego najważniejszych dzieł należą: „Dziady”, „Sonety Krymskie”, „Ballady i romanse”, „Pan Tadeusz”.

BOHATEROWIE

Bohaterami tego utworu są:

- ◆ Guślarz – przewodniczący w obrzędach, wzywał duchy,
- ◆ Gromada wieśniaków – ludzie mieszkający na wsi, którzy przyszli tłumnie oglądać obrzędy dziadów,
- ◆ Duchy (Józio i Różia, Zły Pan, Zosia, Widmo),
- ◆ Sowa oraz Kruk.

Duchy lekkie

Duchami lekkimi byli Józio i Różia. Były to małe dzieci, które na ziemi nie zaznały cierpienia. Za życia były bardzo szczęśliwe i żyły jak w raju. Nie mogły jednak wstąpić do nieba bez zaznania bólu i nieszczęścia. Dzieci proszą Guślarza o dwa ziarenka gorczycy, ponieważ przed pójściem do nieba muszą poznać gorycz życia.

Żegnają zebranych słowami:

„Kto nie doznał goryczy ni razu, ten nie dozna słodczy w niebie”

Duch ciężki

Widmo Złego Pana zjawilo się w kaplicy o północy. Za życia był bezlitosny. Głodnym nie dał jedzenia, a potrzebujących odpędzał od drzwi, o czym opowiadają Sowa i Kruk. Teraz cierpi głód i pragnienie. Jego kara jest wieczna i wie, że nic mu nie pomoże. Prosi zgromadzonych o trochę jedzenia i wody. Pokarm jednak nie zaspokaja jego potrzeb. Widmo pożegnało żywych słowami:

„Kto nie był ni razu człowiekiem, Temu człowiek nic nie pomoże”

Sowa i Kruk

- ◆ Sowa – gdy żyła, była ubogą wdową. Kiedy zmarł jej mąż, została sama, bez środków do życia, małym dzieckiem. W wigilijny wieczór, gdy Pan obchodził uroczyste przyjęcie, poprosiła go o pomoc. Pan uznał, że wdowa tylko przeszkadza i kazał ją wypędzić. Nie mogąc znaleźć nigdzie schronienia, kobieta zamarzła wraz z dzieckiem na śniegu.
- ◆ Kruk – za życia był młodzieńcem. Kiedy cierpiał ogromny głód, bo nie jadł nic od 3 dni, postanowił zakraść się do pańskiego sadu. Zerwał kilka jabłek. Złapano go, a za kradzież owoców pan skazał go na chłostę, czego chłopak nie przeżył.

Duch pośredni

Zosia za życia była piękną dziewczyną, pasterką. Gdy jeden z chłopaków – Józio – umarł z miłości do niej, Zosia bezpowrotnie przestała odczuwać radość i szczęście. Po śmierci czuje pustkę, smutek, nudę i samotność. Dziewczyna lata i jest porywana przez wiatr, przez co nie może dotknąć ziemi. Prosi Guślarza, aby przyciągnął ją do podłoża. Jednak on odpowiada, że za niedługo jej kara się skończy i będzie mogła spokojnie radować się w niebie. Zosia żegna zgromadzonych słowami:

„Kto nie dotknął ziemi ni razu, Ten nigdy nie może być w niebie”

MORAŁY

Józio i Różia

„Kto nie doznał goryczy ni razu,
Ten nie dozna słodczy w niebie”

Widmo Złego Pana

„Kto nie był ni razu człowiekiem,
Temu człowiek nic nie pomoże”

Zosia

„Kto nie dotknął ziemi ni razu,
Ten nigdy nie może być w niebie”

”

Ciemno wszędzie, głucho wszędzie ...

”

Zapraszam do wysłuchania nowoczesnej interpretacji Dziadów.

https://youtu.be/2_ulyFLaL8k

